

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Guilelmus Brissonetus Ecclesiæ Meldensis Humilis Minister.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

WILLELMUS BRISSONETUS
Ecclesie Meldensis Humilis Minister.

Episcopi
Monachi.
quales.

Tales Episcopi etiam perditissimi hoc sæculo noster Ordo dedit, nec alios quotquot dedit; atque utinam ne plures daret, ambitio secularium non præpedisset, quæ non Christi, sed sua quæsiit, seque ipsam juxta Christi oves perdidit, cum jam hoc tempore prece & pretio, petere & emere Episcopatus, pro nulla Simonia & Hæresi haberetur. Scripsit prolixè vitam tanti Pontificis Guido Bretonneau, quam tamen videre non meruimus. *Ex varijs rerum Gall. Script. &c.*

Philippus
Abbas Cor-
beia sit S.
R. E. Car-
dinalis.

Ad summam, post Caput ipsum, Ecclesie, & eminentissimam Cardinalium dignitatem, summo Ordinis ornamento euectus hoc anno est Philippus ex Monacho & Abbate Corbeienfi Episcopus Bononiensis, Ducis Albani Archistrategi Cæsarei frater, sacra Romanæ Ecclesie Cardinalis Presbyter Titulo S. Martini in Montibus, à Clemente VII. Pontifice Maximo egregijs vitæ meritis creatus, talem se omni tempore exhibuit, tantâ ut dignus purpurâ haberetur, non tam honorem attendens, quam solemnem sanctioris Vitæ professionem, unde & castissimè non solum, sed & frugaliter vixit, DEI & Ecclesie honorem promovere satagens, multa tantâ eminentiâ dignissima præstitit, & insigniter Ecclesiam Christi universam demeruit; quæ non minus, quam Antecessor, agnoscens Paulus III, Pontifex Maximus Titulos Principis meritisissimi pro dignitate augens, ipsum postea Episcopum Cardinalem Tusculanum renunciavit. *Alph. Ciacon. Panvinus Claud. Robertus &c.*

Insignia
eius merita.

Ordinis
Conceptionis
fructus.

Cæli plan-
su.

Exarsit mirificè cum Novi Ordinis Conceptionis Immaculatæ Instituto, ejusdem Conceptionis reverentia & devotio, latiusque & per Hispaniam, & per Gallias, mox & per Europam sese diffudit universam, & quidem cælo applaudente universo, quin & signis prodigiosis attestante & confirmante, Deiparâ Ipsâ, ejusque filio gratissimum hoc sibi assertum, uti & Festum Immaculatæ Conceptionis, omnibus alijs Augustæ cælorum longè acceptissimum, divinitus revelantibus, tantoque magis applaudentibus cœlitibus, quanto magis frem-

rent cum omni suo Hæreticorum cætu Inferi, & ad partes quoque suas atrahere conarentur. Suae nimium præfidentes scientiæ, an ignorantia, quibus tamen prodigiosis argumentis cœlum obnixum facile in suam sententiam traxit, quos liber Vitæ inscriptos habuit, ut de tam felici Novi Ordinis Instituto, uti & olim, de tantæ assertionis, & primæ Festi institui merito sanctissimus Patriarcha noster Benedictus totaque ejus sacra posteritas merito sibi æternum gratulentur. *Ex diversis Historiæ Mariana, Hispan. & Gall. Scriptor.*

Inferoribus
luctus &
resistentis

Ingenis Or-
dinis gloria

IESU CHRISTI ANNUS. M.D. XXXIV.
Sancti Patris Benedicti. M. LII.

Memorabilis hic annus, altero solemniter novi sui condendi Instituto actu, à sanctissimo Societatis Jesu Patriarcha Ignatio, Ordini nostro redditur, quo nimirum, uti in Hispanijs suæ conversionis initia posuit ac fundamenta, & apud Montierenses nostros quasi Novitium egit, ita in Gallijs, in sanctissimo illo prope Parisios Montis Martyrum Canobio, solemnem cum suis professionem emisit. Ribadeneiram audiamus, de Ignatio & Socijs hæc ipsa dicentem: *Anno 1534. die Assumptioni Beate MARIÆ Virginis sacro, ad eadem Beate MARIÆ, quæ Mons Martyrum vulgo dicitur, & ab Urbe Lutetia non procul abest, una omnes convenerunt. Ibi, ritè confessione factâ, atque sacrâ Synaxi perceptâ, voto se obstrinxerunt rebus omnibus (excepto Viatico) ad conductam diem renunciandi, procurandæ proximorum salutis, Hierosolymam navigandi; idque præstituto tempore, atque eâ conditione, ut si intra præscriptum anni tempus, eo navigare, aut in sacris locis postea vivere non liceret, Romano Summoque Pontifici sese ad pedes abicerent, ut ad suum arbitrium, ipsis in salutem animarum ueretur.* Talis tunc quidem erat Ignatij & Sociorum prima Religiosis professio, quam altero & tertio post anno eadem ipsâ die, caremonia & loco confirmavit, ut de hoc ipso & loco confirmavit, ut de hoc ipso & Mons ille Martyrum, Canobium usque hodie Ordinis nostri illustrissimum, & Ordo noster æternum sibi gratuletur, & hic, atque laudatissima illa Societas, tam sanctâ obligati ne-

S. Ignatius
de Loyola in
nostro
Mont.
Martyrum
vota emit-
tit Relig.